

GREGORIUS PP. XVI

Ad futuram rei memoriam

Ubi primum magno cum animi Nostri dolore accepimus religiosissimum augustissimumque Templum Sanctissimae Dei Genitrici Mariae Angelorum sacrum, atque ad Assisium situm, originis vetustate, molis amplitudine, operis pulchritudine, ac S. Francisci Assisinatis potissimum memoria, qui inibi amplissimis caelestibus cumulatus donis sui Ordinis fundamenta iecit, conspicuum, tot miraculis nobilitatum, atque etiam ob Ecclesiae thesauros, quibus ditatum, populorum concursu, frequentiaque celebratum, terrae motus impetu magna ex parte labefactatum fuisse, atque convulsum, nulla interposita mora, propter singularem Nostrum erga Deiparam Virginem affectum ad illud reficiendum, instaurandumque curas omnes, cogitationesque convertimus. Itaque per similes Apostolicas litteras die VII Februarii anno MDCCCXXXII ad omnes Venerabiles Fratres Archiepiscopos et Episcopos Italiae et adiacentium Insularum datas illorum studium excitandum curavimus, ut populi eorum fidei commissi atque concrediti piis largitionibus tanto operi perficiendo omnem opem praebere studerent. Maxima nunc vero laetitia perfundimur, atque exultamus in Domino, nam quod tam vehementer optabamus, ut longe maximum religionis monumentum in pristinum restitueretur splendorem, id ineffabili divinae bonitatis abundantia octo vix elapsis annis evenisse laetamur. Etenim egregia Christifidelium erga Deiparam Virginem mirandum in modum refulsit pietas, qui ad insignem illam sacram instaurandam Ædem pro viribus copiosa dona certatim offerre, atque adiutricem manum porrigere non dubitarunt. Neque minori studio, et contentione in hac re praestiterunt Religiosi Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, ac praecipue dilectus Filius Iosephus Maria ab Alexandria totius illius Ordinis Supremus Moderator, seu Minister Generalis, qui nihil inausum, nihilque intentatum reliquit, ut opus ipsum prospere, feliciterque confici posset. Summis praesertim laudibus Dilectus in Christo Filius Noster Augustinus S. R. E. Diaconus Cardinalis Rivarola merito, atque optimo iure est efferendus, omnique praeconiorum genere decorandus. Ipse enim vix dum a Nobis veluti Commissarius Apostolicus illi operi conficiendo fuit praepositus, nullis neque curis, neque labori-

bus, neque consiliis sibi parcendum duxit, ac tam mira sollertia, alacritate, vigilantia, providentia in eius Templi instaurationem rite absolvendam incubuit, ut communi omnium admiratione Templum ipsum non modo in pristinam dignitatem restitutum, verum etiam splendidiore cultu exornatum, ac magnificis praetiosisque operibus omni ex parte auctum in praesentia conspiciatur. Iam vero cum Templum idem ita instauratum solemni ritu sit consecrandum, Nostris erat in votis nonnullorum Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum vestigiis insistere, et commemorati Templi consecrationem solemnibus caeremoniis Nos ipsos peragere. Verum cum gravissimis de causis votorum compotes minime esse possimus, illud consilium suscepimus, in eamque devenimus sententiam, ut relicta pariter a quibusdam Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostris documenta sequentes, praestantissimum aliquem eligeremus Virum, qui Nostro nomine illam perficeret. Atque huiusmodi officium dilecto in Christo Filio Nostro Aloisio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Lambruschini nuncupato committendum censuimus, qui totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia vigilantissimus Patronus, quique a Nostris publicis negotiis, et a Brevibus, atque aliis amplissimis fungens muneribus, magnarum virtutum, et multorum recte factorum gloria clarissimus, tanta cum sui nominis laude, tantaque fide, religione, pietate, integritate, prudentia, doctrina omnem operam Nobis, atque huic Petri Cathedrae praestare numquam cessat, ac tot sane nominibus de Nobis deque hac Apostolica Sede, ac de christiana, et civili republica optime meritus. Quam ob rem hisce Litteris auctoritate Nostra Apostolica eumdem Dilectum Filium Nostrum Aloisium S. R. E. Cardinalem Lambruschini eligimus, constituimus, et deputamus, ut ipse faustissimo die octavo proximi mensis Septembris, quo gloriosa Deiparae Virginis Nativitas annua solemnitate recolitur, Nostra vice solemnem commemorati Templi Mariae Sanctae Angelorum consecrationem faciat, atque perficiat. Ut autem haec caeremonia solemniore pompa, et maiore Christifidelium spirituali utilitate fieri possit, atque omnium erga Sospitatricem Virginem augeatur pietas, caelestes Ecclesiae thesauros reserandos, et Plenariam Indulgentiam in forma Iubilaei tribuendam censuimus. Quo circa auctoritate Nobis a Domino tradita, deque Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum, eius auctoritate confisi, omnibus, et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac S. Communione refectis, qui Templum idem, quo die, solemnis consecratio peragitur, usque ad Dominicam proxime sequentem inclusive visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctae Romanae Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam spatio praedictorum dierum per unumquemque Christifidelem semel dumtaxat ad sui libitum eligendam lucrifaciendam omnium peccatorum suorum indulgentiam, atque remissionem, quam etiam animabus Christifidelium, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus. Et quo Christifideles caelestium munerum huiusmodi facilius evadant participes, ipsi Dilecto Filio Nostro Aloisio Cardinali Lambruschini aliquos Presbyteros Saeculares, vel cuiusvis Ordinis, Congregationis, aut Instituti Regulares ad excipiendas ipsorum Sacramentales Confessiones alias approbatos deputandi, qui eosdem Christifideles, eorum

confessionibus diligenter auditis, ab omnibus, et quibuscumque excessibus, et criminibus, ac casibus Sedi Apostolicae reservatis, (haeresis, simoniae, duelli, violationis clausurae Monasteriorum Monialium, et recursus ad iudices laicos contra formam Sacrorum Canonum, exceptis) nec non excommunicationis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, ac poenis, imposita cuilibet arbitrio suo poenitentia salutari, in foro conscientiae tantum absolvere, votaque simplicia in aliud pium opus eorum similiter arbitrio, et prudentia commutare possint, facultatem Auctoritate Apostolica tenore praesentium tribuimus, atque elargimur. Regularibus vero intra claustra degentibus, nec non aliis quibuscumque etiam in carcere, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quovis impedimento detentis, qui praescripta obire nequiverint, ut illa Confessarii iam approbati in alia pietatis opera commutare possint, eaque iniungere, quae ab ipsis peragi possint, pariter concedimus et indulgemus. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque et Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, et Ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque. Praesentibus hac vice tantum valituris. Datum in Arce Gandulphi sub Annulo Piscatoris die XVIII. mensis Augusti anno MDCCCXL. Pontificatus Nostri anno decimo.

PRO DOMINO CARD. LAMBRUSCHINI
A. PICCHIONI SUBSTITUTUS.

Loco ✠ Sigilli.

ROMAE MDCCCXL.

Typis Reverendae Camerae Apostolicae